

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra VED VEJEN

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang01val-shoot-idm140084323056528/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

og fløj ud i Haven og rendte Plænen rundt under Støj og Latter, vilde som en Flok Føl . . .

Tinka var den stilleste af dem.

Der var en Hvisken med Veninderne i alle Kroge og Sysammenkomster hos Levys, hvor de syede det Tæppe, Tinka skulde staa Brud paa foran Alteret — og Sangøvelser til Salmene de skulde synge i Koret . . .

Saa kom Dagen og Vielsen i den pyntede Kirke — den var saa fuld, Ansigt ved Ansigt. Oppe ved Orgelet stod alle de unge Piger. Tinka nikkede op og takkede og græd igen. Hun havde grædt hele Tiden som en Vandhane.

Og saa kom de herover til Stilheden.

I Begyndelsen af sit Ægteskab var Tinka skræmt og altid ængstelig, som om nogen vilde overfalde hende.

Der var saa meget, som hun ikke havde tænkt sig, og Bai var saa voldsom i meget, hun mest bare led ved og taalte, skræmt og usikker som hun var . . .

Hun var ogsaa saa ganske fremmed og kendte slet ingen . . .

Siden kom der en Tid, hvor hun blev mere modtagelig, mest saadan lad efterhængende, som det laa i hendes Natur.

Hun sad inde hos sin Mand i Kontoret med sit Hækletøj, og hun saa' paa ham, som han sad bøjet over sit Bord — Haaret, der krøllede, faldt lidt ned over hendes Pande.

Hun rejste sig og gik hen til ham og lagde Armen om hans Hals og vilde helst blive staaende saadan ind til ham, stille — længe være saadan nær ved ham:

— Min Pige, jeg skriver jo, sagde Bai.

Hun bøjede sin Nakke hen til hans Mund og han kyssede den.

— Maa jeg saa skrive, sagde han, og kyssede hende en Gang endnu.

— Skriveper, sagde hun og gik fra ham.

Aaret gik. Katinka gled ind i Livet med Togene, der